

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Kertész József Tamás ügyvéd által képviselt G. L. felperesnek a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság alperes ellen fogyasztóvédelmi ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben a Fővárosi Bíróság 2009. január 20. napján kelt 24.K.32.668/2008/5. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 6. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2010. január 12. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 24.K.32.668/2008/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000.- /azaz húszezer/ forint felülvizsgálati eljárási költséget, továbbá fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000.- /azaz harminchatezer/ forint felülvizsgálati illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I N D O K O L Á S

Az akkor még kiskorú felperes 2003. augusztus 10. napján V. busszal utazott. Nevezett a 8 óra 45 perckor induló járatra elővételen megváltotta menetjegyét, azonban felszállásakor észlelte, hogy az összes ülőhely foglalt volt, amely miatt kénytelen volt állva utazni. Emiatt visszautazásakor - augusztus 15. napján - bejegyzést tett a vásárlók könyvébe és kérte a menetdíj visszatérítését. A panaszt a V. Rt. /a továbbiakban: vállalat/ kivizsgálta, és levelében elnézést kért a felperestől. Egyúttal a menetdíj visszatérítésétől elzárkózott. A levéllel szemben a felperes az illetékes hatósághoz kérelemmel élt, kérve „a fogyasztói panaszunk elbírálását, és annak keretében a 291.- Ft menetdíj visszatérítését.” A hatóság a kérelmet elutasította, mert nem volt hatásköre a menetdíj visszatérítésére. E döntést a felperes megfellebbezte, hivatkozva a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény /a továbbiakban: Fgytv./ 6. §-ának h/ pontjára, ami szerint a vállalat ellen jogkövetkezményeket kellett volna alkalmazni, mert nem nyújtott megfelelő szolgáltatást. A másodfokú hatóság az elsőfokú döntést helybenhagyta. Ez ellen a felperes

keresettel élt, melyben kifogásolta az érdemi határozat hiányát. A bíróság ítéletben kötelezte az alperest - elsőfokú szervére is kiterjedően - új eljárás lefolytatására a hatáskörébe tartozó kérdésben. A megismételt eljárásban az alperes helybenhagyta elsőfokú szervének határozatát, végzéssel megszüntetve a vállalattal szemben indított eljárást, arra hivatkozva, hogy a szolgáltatás minőségével kapcsolatos kifogását a felperes késve terjesztette elő, jöllehet az a helyszínen - adott esetben - orvosolható lett volna. A végzést nemperes eljárás keretei között felülvizsgálva az elsőfokú bíróság is végzést hozott, melyben az alperest - az elsőfokú szervre is kiterjedően - ismét új eljárásra kötelezte, mert nevezettek az eljárásukra vonatkozó szabályok időközbeni módosulását nem vették megfelelően figyelembe, és mert a döntés formája sem volt megfelelő.

Az új eljárás lefolytatása során az elsőfokú szerv - harmadszor foglalkozva az üggyel - a kérelmet jogsértés hiányában az L-10-1756-2/2007. számú határozattal elutasította. Az alperes 2008. március 5. napján kelt HAJ-1091-9/2007. számú határozatával az elsőfokú döntést helybenhagyta, mert az ügy érdemére vonatkozó jogsértést nem tapasztalt a panasz kivizsgálása során.

A határozat felülvizsgálata iránt a felperes nyújtott be keresetet, melyben az alperesi határozatnak az elsőfokú határozatára is kiterjedő hatályon kívül helyezését kérte. A Fővárosi Bíróság a keresetet elutasította. Indokolása szerint az alperes eleget tett a tényállás-tisztázási kötelezettségének és helyesen alkalmazta az Fgytv. 6. §-ában és a közúti személyszállítási szerződésekről szóló 20/1981./VI.19./ MT rendeletben foglaltakat. Az alperesi szervek végzései ellen indult bírósági felülvizsgálati eljárásban a bíróság kizárólag eljárási okokból helyezte hatályon kívül a döntéseket, míg azokat az anyagi jogi kérdést illetően a jogszabályoknak megfelelőnek tekintette. A bíróság a költségekre vonatkozó határozati rendelkezéseket is a jogszabályoknak megfelelőnek értékelte a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény /a továbbiakban: Ket./ 4. §-ának /1/ és /2/ bekezdéseire, valamint 154. § és 155. §-aira hivatkozással.

Az ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben annak hatályon kívül helyezésével a másodfokú közigazgatási határozat elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését kérte. Álláspontja szerint a bíróság ítélete azért jogszabálysértő, mert 1. a bíróság keresetlevele tárgyában nem a megfelelő alperessel szemben hozott határozatot, 2. a bíróság érdemben nem vizsgálta a határozatban foglalt megállapításokat, 3. a tényállás kellő mértékben nem volt tisztázva, 4. az alperes döntése érdemben jogszabálysértő volt, 5. a költségek megállapítására helytelenül került sor. Jogszabálysértésként számos

egyéb jogszabály említése mellett a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 3., 221., 206., 215., 330/A., 339. §-ait, valamint a perköltség viselésére vonatkozó rendelkezéseket, a Ket. 4., 7., 111., 155., 159. §-ait, a közúti személyszállítási szerződésekről szóló 20/1981./VI.19./ MT rendeletet /a továbbiakban: R./ és az Fgytv. 6. §-át jelölte meg.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

Az R. 5. § /3/ bekezdésének a/ pontja értelmében távolsági forgalomban az utasok elszállításának sorrendje közül az első kategóriába tartoznak azok, akik a járatra helyüket előzetesen biztosították. E jogszabályhely kimondja azt is, hogy az azonos elbírálás alá eső utasok között a jelentkezés sorrendje az irányadó.

A felperes az eljárás során állította, hogy a járatra a helyét előzetesen biztosította, és nem vitatta, hogy a szolgáltató az elszállítást elvégezte. Nem bizonyította ugyanakkor, hogy a buszon olyan személyek foglaltak helyet, akik az elszállítás sorrendjében utána következnenek. Ilyen állítása a bejelentése utazást több nappal követő megtétele miatt már nem bizonyítható, jóllehet a kérelme teljesítéséhez a felperesnek kifogását maradéktalanul bizonyítania kellett volna.

Az Fgytv. 6. §-ának h/ pontja írja elő jelen esetre, hogy a törvényben meghatározott jogkövetkezményeket alkalmazni kell, ha a gazdálkodó szervezet nem megfelelő szolgáltatást Onyújt. Az Fgytv. 47. § /1/ bekezdésének b/ pontja vonatkoztatható a perbeli esetre, ami megtilthatja a jogsértő magatartás további folytatását. A felperes az eljárás megindulásától kezdődően kifogásolja, hogy e rendelkezés ellenére kötelezettségének az alperes nem tett eleget. Téved azonban abban, hogy olyan tényállás megállapítását kívánja meg az alperestől, amely tényállás a felszállásakor lett volna bizonyítható, és a bizonyítási teher a felperesen volt. A jogkövetkezmények megállapításához a felperes pusztá állítása ugyanis nem elegendő. Helyesen utalt az alperes arra, hogy a helyszínen kellett volna a felperesnek az ügyben kifogását előterjesztenie, amiből megállapítható lett volna, hogy olyan személyek is ültek a járaton, akik arra helyüket előzetesen nem biztosították. Ennek utólagos vizsgálata lehetetlen, bizonyíthatatlan, így a felperes kérelme alaptalan, mert nem jogsértő az alperes határozata.

A kifejtett indokok alapján a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a

továbbiakban: Pp./ 275. §-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta. A fenti érdemi indokok miatt a felperes költségviseléssel kapcsolatos hivatkozásai sem voltak alaposak.

A felperest a Pp. 78. §-a alapján kötelezte az alperes Pp. 79. §-a szerint felszámítható költségeinek megfizetésére a Legfelsőbb Bíróság.

A felperest személyes költségmentesség nem illette meg, mert ezt csak a Pp. 84. §-ában foglaltak és 86. § /1/ bekezdése szerint a bíróság végzése engedélyezheti.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárási illetékekről az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. §-ának /1/ bekezdésébe, 39-41. §-aiba foglaltaknak megfelelően és a 64. §-a szerint alkalmazandó a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13. § /2/ bekezdésében foglaltak alapján rendelkezett.

Budapest, 2010. január 12.

**Bauer Jánosné dr. sk. a tanács elnöke, dr.Kovács Ákos sk. előadó
bíró, dr.Kovács András sk. bíró**